

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Christi Kirkes Alderdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Christi Kirkes Alderdom", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 250. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid94824.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

No. 105 . *)

Christi Kirkes Alderdom
Vi flittig maae betænke,
Alders Brøst og den paakom
Og truer at forkrænke,
I denne Verdens sidste Tid,
Da Fienden bruger al sin Flid,
Med Vold og Magt og Rænke!

Voldsmænd, Kætteri og Svig,
Med slemme Synder mange,
Troen gjorde skrøbelig,
Ja tog hardtad til Fange,
Hun fik en daarlig Støtte-Stav,
Saa daglig meer for Død og Grav
Blev Kirke-Folket bange!

Alvor glemde over Tant
Som Herrer saa og Svende,
Gammel Kraft og Styrke svandt,
Og svag er Verdens Ende,
Ja svag er Strid og svag er Fred,
Og svag er Tro og Kiærlighed,
Det kan Man klarlig kiende!

Du dog loved, Herre from!
At støtte og at bære
Kirken i sin Alderdom,
Hvor graa hun saa mon være,
Og holde saa for hende Vagt,
At Helveds-Porten ei faaer Magt;
Det giælder og din Ære!

* 251

Jesus Christ , som Mand saa Gud,
Af Hjertet vi Dig bede:
See dog til din gamle Brud,
Har hun end Rynker lede!
Den megen Graad tilgode hold,
Og over Brøst din Kaabe bold
Miskundelig Du brede!

Varm Du hende med din Mund,
Saa godt *dit Ord* hun giemmer,
From i Sind, i Troen sund,
Ei Kiærlighed forglemmer,
Men takker kiønt, og med godt Taal
Giør Skiel i Lægens bittre Skaal,
Til Sødmen hun fornemmer!

Brudgom, Herre! Gud forvist!
O hør, hvad vi begiære!
Udfri din Brud, trods Fiendens List
Og Vold og Kiætter-Lære!
Lad Trøsten groe i Graadens Dal!
Hjemfør din Brud til Himlens Sal
Til evig Fryd og Ære!